

عنوان مقاله:

خصوصی سازی مدارس، اصالت سود یا اصالت تعلیم و تربیت

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

نازی سنگ سفیدی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سبزوار، دبیر آموزش و پرورش شهرستان سبزوار

خلاصه مقاله:

به عقیده بسیاری از صاحب نظران استفاده از سرمایه گذاران شاید در هر حوزه ای عملی شایسته و بجا باشد، اما در حوزه آموزش و پرورش که تعدادی کودک و نوجوان به امید کسب آموزش و تربیت جمع می شوند وقتی نگاه سودده به آن باشد کاملاً به ضرر است. زیرا در این میان خروجی آموزش و پرورش از اهمیت ساقط میشود و دغدغه فقط تامین سود سرمایه گذاران است و این مهم زنگ خطری برای حوزه آموزش و پرورش در کشور است. لذا بخش خصوصی هر چند که موتور توسعه اقتصادی به شمار می رود و باز گذاشتن میدان برای آنها از سوی دولت مناسب و بجا است اما در حوزه تعلیم و تربیت دولت نباید کنترل آن را کاملاً در اختیار بخش خصوصی و سرمایه گذاران قرار دهد. در این صورت هدف نهایی از آموزش و پرورش در کشور که همان تعالی نیروی انسانی است از بین رفته و هدف تنها غنی تر ساختن تعدادی سرمایه گذار خواهد بود. این اقدام مدرسه را به یک بنگاه اقتصادی تبدیل می کند که معادلات اسلامی و بومی را در حوزه تعلیم و تربیت جابه جا خواهد کرد. مسوولان وزارت آموزش و پرورش بر فرایند خصوصی سازی مدرسه های دولتی اصرار دارند. این در حالی است که برخی نمایندگان مجلس و کارشناسان در جایگاه مخالفان این تصمیم قرار گرفته اند. مسوولان وزارت آموزش و پرورش هدف اصلی از اجرای خصوصی سازی مدارس را صرفه جویی در هزینه های سنگین آموزشی، افزایش مشارکت در فعالیت های آموزشی-پرورشی و همچنین جبران کمبود نیرو بویژه در منطقه های محروم عنوان می کنند. در مقاله حاضر قصد داریم به خصوصی سازی مدارس، اصالت سود یا اصالت تعلیم و تربیت بپردازیم.

کلمات کلیدی:

خصوصی سازی، مدارس، اصالت سود، تعلیم و تربیت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1649228>

